

Universitätsbibliothek Wuppertal

Plvtarchi Chaeronensis Moralia, Qvae Vsvrpantvr

Svnt Avtem Omnis elegantis doctrinæ Penvs : Id est, varij libri: morales,
historici, physici, mathematici, denique ad politioem litteraturam
pertinentes & humanitatem : omnes de Graeca in Latinam linguam
transscripti summo labore, cura, ac fide

Plutarchus

Francoforti ad Mœn, M.D.LXXXII

In libellum de audiendis poetis

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-289](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-289)

qui à voce μῦθος versum inchoat, vt sententia sit, desiderium suum Musis fuisse bene cognitum.

IN LIBELLVM DE AVDIENDIS

Poetis.

QVia nuper hunc libellum & conuertimus in sermonem Latinū, & quæ visum fuit, annotauimus: ad eam editio- nē in præsentia Lectorem remitto, inueniet & locorū quorundam explicationem, & citatorum è Poeta indicationem, & emendationis nostræ rationem redditam.

20. 6. M. Sedate.] Luscinius, qui olim hunc libellum in Latinam traduxit linguam, Sedape habet. vt videatur Σήδωπος legisse. Verum ego Aldino codice vsum eum, neq; instructum magis quàm me puto fuisse manu exaratis codicibus sed profecto in manuscripto nostro Σήδωπος luculenter legitur.

Ibid. 12. Serio dicta.] pro ἄϊεδω quod in meis annotationibus ostenderam mihi dissilicere, λέγει scriptus liber perspicuè habet: idq; sequor.

Ibid. 33. Subiit in præsentia.] Hunc locum pridem non iniuria mutilum esse suspicatus fueram. Sic autem legendū est πρῶτον ἐπὶ ἡλθε, νῦν αἴετος σε γέγραμμένα πέμψαι διενόησω. καὶ λαβὼν ταῦτα διελθε, καὶ ἔ. c. integratio hæc codici scripto nostro debetur. idem πῶτος rectè habet.

21. 35. Atq; admisceamus.] καλαμίζόμεν semper duxi legendū esse, non καλαμλίωμεν, in quod hæc vox incuria librariorum erat deslexa. Codex scriptus veram retinuit lectionem.

23. 1. Lynce versipellior.] Ad marginem reperi notatum pro λυγρός legi σφιγγός, quod sanè est planius.

25. 36. Eteam imitari pulchrè.] Legendum est ex fide scripti & sententia dictante. ὃ γὰρ ὄτι ταῦτό καλόν τι, καὶ μιμηταὶ καλῶς.

34. 31. Succensebat enim.] Ζεὺς γὰρ οἱ νεμέσσει. ita versus requirit ratio Aristotelis etiam (quod in prioribus annotationibus memoria mihi non suggererat) hunc versum citat lib.

r betor.

ibetor. ad Theod. secundo. ubi tamen $\nu\epsilon\mu\epsilon\sigma\ \nu\omicron\sigma\epsilon$ legitur. Sed & infra versus de Phœnice citantur, quorum etiam in libro de discrimine amici & adulatoris meminit, qui hodie defuncti post Iliad. 1, 457.

41. 5. Quouis verbo percellitur.] In Græco $\omicron\iota\lambda\epsilon\iota\ \tau\epsilon\text{-}\tau\omicron\iota\eta\delta\omega$. Annot. mihi me legere $\epsilon\pi\omicron\iota\eta\delta\omega$. In libello (ut hoc addam) $\tau\epsilon\epsilon\iota\ \tau\omicron\ \alpha\chi\omicron\upsilon\epsilon\tau$, dictum hoc ad Heraclitum autorem refertur, & pro $\tau\epsilon\text{-}\tau\omicron\iota\eta\delta\omega$ legitur non minus absurde, $\tau\epsilon\text{-}\tau\omicron\iota\delta\epsilon\upsilon\epsilon\delta\omega$. Ego in mea sententia persisto, quod vsu vocabul. eam video confirmari. Sic enim Plutar. bus infra de virtute muliebri, de Eryxone cōcubium Laarcho. sed simulatè offerente. $\kappa\omega\ \omicron\iota\upsilon\ \tau\alpha\upsilon\text{-}\tau\alpha\ \tau\epsilon\omicron\varsigma\ \eta\delta\omicron\iota\ \kappa\omega\ \tau\omicron\ \Delta\alpha\delta\epsilon\gamma\chi\omicron\ \kappa\omega\ \tau\alpha\upsilon\lambda\alpha\ \tau\alpha\sigma\iota\upsilon\ \alpha\upsilon\alpha\pi\omicron\eta\delta\epsilon\iota\varsigma\ \tau\epsilon\omicron\varsigma\ \tau\omega\ \epsilon\iota\lambda\omicron\phi\omicron\sigma\omicron\upsilon\lambda\omega$. possem etiam asserere plura, nisi & rem satis manifestam cogitarem, & alibi etiam aliquid annotassent huc pertinens. Hac allato codice manuscripto delere nolui: inueni tamen in eo super illam mendosam vocem à correctore adscriptum $\epsilon\pi\omicron\iota\eta\delta\omega$. & $\tau\epsilon\omicron\sigma\iota\eta\kappa\epsilon\iota\ \mu\omicron\iota$ scriptum, quod monueram mihi probari, non p̄h.

49. 10. Hac illac transigi.] $\mu\epsilon\tau\omicron\iota\eta\zeta\mu\epsilon\upsilon\ \&$ in hac ego lectione desidero, nihil tamen cum codice scriptū conferrem, in eo ad marginem obseruanti appositam aliam scripturam $\mu\alpha\text{-}\iota\omicron\lambda\alpha\zeta\mu\epsilon\upsilon\ \&$, quod annotatu dignum duxi.

53. 17. Qui nascitur.] Hos versus aliter verit Tullius sub finem primæ Tusculanæ, & ex Euripidea Cresshonte docet sumptos. Exstant & apud Stobæum sermone eod. Porro annotationes in libellum de Homero exstant seorsim excusa, ut nihil attineat eas huc interpolare. Itaq, satis erit quedam delibasse: dum illas locupleiores & castigatiores damus.

56. 4. Non carens grauitate.] $\alpha\sigma\mu\epsilon\upsilon\omicron\varsigma$ legitur in omnibus impresis, quod nemo crederet verum esse. scriptus habet $\alpha\sigma\epsilon\text{-}\mu\upsilon\omicron\varsigma$. lego itaq, $\alpha\sigma\epsilon\mu\upsilon\omicron\varsigma$.

58. 36. Quod non semper.] Sic semper putauit legendum, $\epsilon\pi\ \&\ \alpha\epsilon\iota$. itaq, expressam est in scripto.

IN LIB. DE RATIONE AVDIENDI.

130. 31. Simul & optimam.] τὸ χρεστότατον. id quod infere Plutarchus, satis ostendit deesse aliquid: ut si scriptum fuisset τὸ χρεστότατον τε καὶ βλαβερότατον, aut aliquid tale. In conuivio septem sapientum non longè ab initio hoc ipsum narratur, τὸ πονηρότατον ἰξυλόβλια καὶ χρεστότατον ἀποπέμψαι. Memoria proditum est Aesopum idem de lingua iudicium tulisse. nam & cū optimas & cum pessimas carnes iussus ab hero emeret, linguas emisit: Post scripta hac inueni in scripto codice ἰμῶν καὶ φανλότατον. Et ἐκπέμψαι, non ἀποπέμψαι.

131. 8. Naturam componat.] καλαρίην τῶν φύσιν. Verbum hoc quin sit mendosum, minime dubito. Luscinus interpret: totum habitum immutet. nescio sanè quos codices, aut potius quas coniecturas secutus. Sed quàm tutum mihi fuerit eum sequi, iudicabunt Græcorum cum Latinis conferendorum periti. Credo καλαρίην scriptum fuisse ab auctore. nisi (inquit meo iudicio) purgetur anima ipsius. translatione minime incommoda. post inueni scriptum habere καλαρίην quod indico. quòd ex v fieri potuit solertia librarij oi. vox quidem ea satis quadrat.

134. 22. Quauis oratione percelli.] Vox à sensu & infirmitate alienissima hic erat παιδεύεσθαι. supra ostendi, cur ita, uti ego verti, sit legendum, ἐπιόνθαι.

135. 33. Mel meditantés flauum.] ξανθὸν μέλι μινδόμενοι. Carmen est Simonidis. quod nescio an casu potius quàm industria etiam metricè extulit Luscinus. flauum mel conficientes. esse autem Simonidis carmen. didici ex Plutarchi libello de sentiendo profectu ad virtutē. Caterum in scripto annotatum est προδρανοῦσιν in hac ipsa periodo ἐπιόνθαι. & paulo post προδρασιγὰ, δραματικὰ legi. quæ profectò sunt meliora & magis huc quadrantia vocabula. ideo ea in vertendo sum amplexus. aliquanto post ἀντίδολον ποίειν, malim legere ποιῆν.

137. 19. De infiniti sectione.] Περὶ τῆς τῶν ἀείνων τομῆς.

Injuncte